

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی لرستان

دانشکده پرستاری مامایی خرم‌آباد

پایان‌نامه

دوره کارشناسی ارشد در رشته پرستاری مراقبت‌های ویژه

عنوان:

بررسی تاثیر ویتامین B₁ بر نمره سطح هوشیاری و وضعیت بالینی بیماران دارای

کاهش سطح هوشیاری بستری در بخش‌های مراقبت ویژه

نگارنده:

وحید سپهوندی

استاد راهنما:

دکتر پرستو کردستانی مقدم

استاد مشاور علمی:

دکتر فاطمه محمدی پور

استاد مشاور آمار:

دکتر فرزاد ابراهیم زاده

تابستان ۱۴۰۱

چکیده

مقدمه: با توجه به بروز ضایعات ثانویه در پی طولانی شدن دوره کما، ایجاد هزینه های گزاف درمانی از یک طرف و تحت تاثیر قرار دادن و کاهش کیفیت زندگی بیماران از طرفی دیگر و اهمیت نقش مکمل ها و ویتامین ها خصوصا ویتامین های گروه B و مکانیسم اثر ویتامین B₁ در مغز و عدم توجه کافی به نقش ویتامین های گروه B در عملکرد مغز و بهبود سطح هوشیاری بیماران دارای کاهش سطح هوشیاری، هدف اصلی این مطالعه تعیین تاثیر ویتامین B₁ بر نمره سطح هوشیاری و وضعیت بالینی بیماران دارای کاهش سطح هوشیاری بستری در بخش های مراقبت ویژه بود.

روش ها: مطالعه حاضر یک کارآزمایی بالینی تصادفی سه سو کور بود. جامعه مورد پژوهش این مطالعه، بیماران دارای کاهش سطح هوشیاری بستری در بخش مراقبت های ویژه بیمارستان شهدای عشایر و شهید رحیمی خرم آباد در سال ۱۴۰۰ می باشد. تعداد ۸۰ بیمار به روش نمونه گیری غیراحتمالی متوالی انتخاب و به روش بلوک های جایگشتی به دو گروه ۴۰ نفری مداخله و کنترل تخصیص یافتند. جهت ارزیابی سطح هوشیاری از معیارهای GCS و FOUR و جهت ارزیابی وضعیت بالینی از معیار SOFA در هفت روز ابتدایی آسیب هرروز صبح استفاده گردیده است. در گروه مداخله ویتامین B₁ خوارکی ۳۰۰ میلی گرم حل شده در ۳۰ سی سی سرم نرمال سالین به صورت گاوژ یک بار در روز (صبح) در هفت روز ابتدایی آسیب داده شده و در گروه کنترل مراقبت های روتین و استاندارد طبق گاید لاین درمانی انجام شده است. اطلاعات جمع آوری شده با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۲۶ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. لازم به ذکر است که $P < 0/05$ به عنوان سطح معناداری در نظر گرفته شد.

یافته ها: نتایج نشان داد که ویتامین B₁ باعث بهبود سطح هوشیاری بیماران شده است. همچنین نشان می دهد که در میانگین نمره GCS و FOUR در ابتدا و انتهای مطالعه تفاوت معنی داری مشاهده شده بطوری که در گروه مداخله بین میانگین نمره GCS قبل و بعد از مداخله اختلاف آماری معناداری وجود داشته است ($t = -3/921, df = 39, P < 0/001$). در گروه مداخله بین میانگین نمره FOUR قبل و بعد از مداخله اختلاف آماری معناداری وجود داشته است ($t = -7/247, df = 39, P < 0/001$). در طرف دیگر نتایج مربوط به وضعیت بالینی نشان داد که ویتامین B₁ تاثیر معناداری بر وضعیت بالینی بیماران نداشته است ($t = 1/264, df = 39, P = 0/214$).

نتیجه گیری: بنابراین به مراقبین بهداشتی درمانی توصیه می شود از ویتامین B₁ در روند درمانی بیماران مراجعه کننده به بیمارستان (اعم از بیماران ترماتیک و غیر ترماتیک)، استفاده گردد و این ویتامین در پروتکل استاندارد درمانی گنجانده شود.

واژگان کلیدی: ویتامین B₁، سطح هوشیاری، کما، وضعیت بالینی، آسیب مغزی.

